

кож думж въ прѣдложеніе-то; той показва лице, къмъ което ся обръща говорящій, и затова е обращеніе.

Звателныя-тъ падежъ всякога бива обращеніе и не составя часть отъ прѣдложеніе-то.

2. Стани, сыне, стани, паша ми те выкатъ,

Тимаръ да прѣпишешъ Арнаутскъ земж.

Не ме выкатъ, майко, тимаръ да прѣпишж,

Нъ ме выкатъ, майко, главж да ми земеть.

3. 1) Напишете до нѣкого писмо и употрѣбете въ него звателенъ падежъ.

2) Напишете разговоръ между двѣ, или нѣколко лица и употрѣбете нѣколко жти звателенъ падежъ.

§ 121.

Правы и косвены падежи.

Именителный и звателный падежи ся наричатъ *правы*, дателный и винителный — *косвены*.

II.

Измѣненіе на глаголы-тъ.

§ 122.

Какво бива глагола-тъ въ прѣдложеніе-то?

1. Въ това прѣдложеніе: *птицы-тъ летѣтъ*, глаголъ: *летѣтъ*, е казуемо.

Въ прѣдложеніе: *да говоришь на много языцы е пріятно*, глаголъ: *да говоришь*, е подлежаще.

Въ прѣдложеніе: *Святославъ искалъ да завладѣе Българинъ*, глаголъ: *да завладѣе*, ся относи на казуемо-то: *искалъ*, на вопросъ: *что искалъ Святославъ?* и составлява допълненіе.

Въ прѣдложеніе: *Български-тъ царю често ходяжж да ся бѣжжтъ съ Грцы-тъ*, глаголъ: *да ся бѣжжтъ*, ся от-